

bringelse af Våndklosetter, og da han vidste, at Albertis Afgørelser ofte gik Sundhedskommissionen imod, henvendte han sig personlig i Justitsministeriet til Alberti og fik efter indgivet Andragende den ønskede Dispensation.

Efter det Kendskab, man ifølge de indtil nu foreliggende Akter har til Albertis Forhold overfor Privatbanken, ses det ikke med Sikkerhed, at Alberti har haft pekuniær Interesse ved at give Dispensation til Adolfsen. Hvad angaar Tildelelse til Oprettelse af et Apotek i Bryggervangen, ses det ikke at have større Betydning for Albertis Byggegrunde ved „Lille Vennersminde“.

Albertis usandfærdige Benægtelser i Rigsdagen angaaende Stenleverancen kunne neppe anses for strafbar Embedsforseelse.

Man gør i denne Sag ingen Indstilling.

4. 1½ Millions Laanet af Statskassen.

I Slutningen af Maj 1908 opnaaede Alberti ved personlig Henvendelse til daværende midlertidig Finansminister J. C. Christensen Tilsagn om et Laan af Statskassen til Sjællandske Bondestands Sparekasse, stort 1½ Mill., og Tilsagn om, at Laanet skulde holdes hemmeligt. For Laanet skulde stilles Sikkerhed. Efter at have opnaaet dette Tilsagn indhentede han Bestyrelsens Bemyndigelse til Optagelse af Laanet. Ved Laanet ses det, at Alberti har bedraget Sparekassen, derimod neppe Statskassen, og hans Forhold i denne Henseende vil antagelig rettest finde sin Afgørelse ved Kriminalretten.

Derimod findes ved de i denne Anledning optagne Forhør oplyst graverende Omstændigheder vedrørende daværende Finansminister J. C. Christensens og daværende Indenrigsminister Sigurd Bergs Forhold.

I. Hr. J. C. Christensen.

Han har allerede i 1901 hørt Rygter og næret Mistillid til Albertis Formueforhold og udspurgt ham derom inden hans Udnævnelse til Justitsminister. Han lod sig

berolige ved Albertis Forsikring om, at der ikke var noget i Vejen.

I 1906 har han modtaget Meddelelse fra Indenrigsminister Berg om, at Departementschef Krieger af Nationalbankens Direktion var underrettet om et 3 Millions Laan, der holdtes skjult paa Sparekassens Regnskab. Han gik til Alberti, omtalte Sagen som et Rygte og lod sig berolige med Albertis Paastand om, at Forholdet beroede paa en Saldopostering.

I Marts 1908 har han modtaget Meddelelse fra Udenrigsministeren om, at Formanden for Landmandsbankens Bankraad havde advaret denne angaaende Albertis Forhold. Han svarede, at det skulde Udenrigsministeren ikke bryde sig om, det havde vistnok ikke noget paa sig. Derpaa gik han til Alberti og sagde, at det var en kedelig Maade, han affattede Regnskab paa.

I Maj 1908 gjorde Departementschef Andersen Indvendinger mod, at Hr. J. C. Christensen laante Alberti de 1½ Million. Navnlig fremhævede han den forrige Finansminister Vilh. Lassens Betæneligheder overfor Alberti i 1906 og hans Ivrighed for at faa Sparekassens daværende Statslaan nedbragt. Hr. J. C. Christensen svarede, at han kendte Lassens Betæneligheder i 1906 og var holdt fuldstændig à jour med Forholdene den Gang. Nu havde han givet Alberti Løfte, og der maatte ikke tales om Laanet.

I Efteraaret 1907 og Foraaret 1908 har Hr. J. C. Christensen i Rigsdagen hørt fremsætte graverende Sigtelser mod Alberti for Embedsmisbrug og Uhæderlighed. Han har hørt ham fremkomme i Rigsdagen med aabenbart usandfærdige Benægtelser og Paastande. Trods dette har han sagt god for Alberti og ved sin Magt og Indflydelse forhindret, at hans Forhold blev undersøgt.

Ved trods gentagne Advarsler og egen Tvivl om Albertis Hæderlighed at benytte sin midlertidige Stilling som Finansminister til at yde hans Sparekasse 1½ Million som Laan mod Sikkerhed i Sparekassens Effekter, aabnes der Mulighed for, at Hr.